

blemer med adfærd i skolen, og det er nogle følger, som er meget ulykkelige for det enkelte barn. Det er også følger, som kan påvirke fællesskabet, hvis de børn ikke bliver taget hånd om, sådan at de kan fungere optimalt eller bedst muligt i samfundet under det her og også efterfølgende.

Vi har et ansvar for, at børn har mulighed for at opretholde et forhold til den indsatte forælder under en varetægtsfængsling og under en afsoning. Undersøgelser viser, at det er selve fængslingen og den uvished, der opstår for barnet der, som er det største problem for barnet. Det er vigtigt, at der opretholdes en kontakt. Den umiddelbare kontakt mellem barn og forælder er vigtig i starten, og det er vigtigt, at barnet får mulighed for at bearbejde det og får nogle måder at håndtere den her situation på, så det ikke får følger efterfølgende.

De retningslinjer, der skal være, skal selvfølgelig være præcise, og de skal netop tage udgangspunkt i barnets behov. Jeg kan sige igen her, at det jo ikke er svært at ville have noget, men det kan være svært at vælge mellem det, man vil have. Det er ikke svært at sige, at der er to ting, man gerne vil, men det kan være svært at afbalancere dem, og her er vi i en situation, hvor man skal afbalancere hensynet til barnet og barnets udvikling over for det hensyn, der er til retssamfundet og den afsoning, som sker, når man afsoner en dom i et fængsel.

Der er også den omstændighed, at mange indsatte forældre bliver usikre på den forælderrolle, de har, når de sidder i fængslet. Det er en udfordring for forælderrollen at være fængslet. Man har arbejdet bl.a. i Sverige med samtalegrupper for fængslede forældre. Man har arbejdet med familieinstitutioner eller afsoningsmuligheder som familie, og vi mener i SF, at man ud over de forslag, som ligger i det her beslutningsforslag, også er nødt til at tage fat på de ting, som tidligere har været fremme i beslutningsforslag, og kigge positivt på, hvordan man kan understøtte familien og understøtte børnene i familien i det her forløb.

Så alt i alt er vi meget positive over for dette beslutningsforslag. Vi støtter det, og vi ser gerne, at den her drøftelse får en væsentlig plads i bestræbelserne på at gøre det bedst muligt for børnene med udgangspunkt i børnene.

Kl. 17:28

Formanden:

Tak til fru Meta Fuglsang. Så er det fru Vivi Kier som ordfører.

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Som så mange andre har påpeget, havde vi for ikke så lang tid siden en debat meget lig denne om to andre beslutningsforslag, og jeg vil gerne starte med at sige, at for mig som konservativ er børns vilkår og muligheder for en tryk og god opvækst og en god kontakt med biologiske forældre utrolig vigtig; det gælder naturligvis også børn, hvis forældre er indsat i vores fængsler. Men udgangspunktet må og skal altid være barnets tarv.

De forslag, der ligger i beslutningsforslaget her om bedre forhold for børn af indsatte, afviger på et enkelt punkt meget fra de andre, vi har behandlet, nemlig i forbindelse med muligheden for, at enlige forsørgere skal kunne afsone en dom på over 3 måneder i hjemmet med en elektronisk fodlænke.

Når man læser forslaget her, kunne man godt få det indtryk – det sagde jeg også sidst – at der sådan set overhovedet ikke er nogen udvikling i gang i Kriminalforsorgen, at der simpelt hen ikke gøres noget som helst for børn, og at man overhovedet ikke tænker på, at de indsatte kan have børn. Til det må jeg sige, som jeg også gjorde sidst, at udviklingen er i fuld gang. Jeg vil sådan set sige, at der sker en rivende udvikling, og som ministeren tidligere meget grundigt redegjorde for, er der i mange forskellige fængsler meget, meget gang i at lave nogle gode, tiltalende og børnevenlige rum.

Jeg synes, det er et vigtigt tema, vi her diskuterer, for det er stadig væk tabu at snakke om, at ens forælder sidder i fængsel. Jeg kunne godt ønske, at alle de børn, der har en forælder, der er indsat, lytter med nu, for jeg tror, den allerallerstørste problemstilling i forbindelse med at være barn af en forælder, der kommer i fængsel, lige nøjagtig er det tabu, der er omkring det.

Vi kan alle sammen forholde os til, hvis et barn siger: Åh, min mor er blevet rigtig meget syg og er kommet på sygehuset. Langt de fleste mennesker har jo været på sygehuset og kender nogle, der er eller har været syge, så det kan vi alle sammen sætte os ind i. Men heldigvis har de færreste mennesker været i fængsel eller kender nogle, der sidder i fængsel, så derfor er det rigtig fint, at vi har debatten og dermed er med til at aftabuisere det at sidde i fængsel.

Så vil jeg sige, at der sker meget. Udviklingen er i gang, og som jeg har sagt tidligere, har jeg hæftet mig ved, at ministeren i sin tale fremlag-